

מ"ת 16168/04/17 - מדינת ישראל נגד סאבר למחטווי

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 16168-04-17 מדינת ישראל נ' למחטווי(עציר)
תיק חיצוני: 143990/2017

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סאבר למחטווי

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסות לו עבירות של נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח, נהיגה פוחזת של רכב, אי הגשת עזרה לאחר גרימת תאונה, שבל"ר ונטישה במקום אחר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כמתואר בכתב האישום, ביום 31.3.17 נהג המשיב ברכב שבבעלות אביו (אשר רישיון הרכב פקע), ללא רשות האב ומבלי שיש בידי המשיב רישיון נהיגה בר תוקף. המשיב נהג ברכב באופן נמהר ורשלני, תוך שהוא מתפרץ לנתיב נסיעתם של כלי רכב אחרים. שוטרים הבחינו במשיב ונסעו אחריו תוך שהם מפעילים אורות כחולים ומערכת כריזה. המשיב הבחין בשוטרים והחל בנסיעה פראית תוך שהוא עוקף כלי רכב מימין ואף נוסע בניגוד לכיוון התנועה. בהמשך התנגש המשיב ברכב של המתלונן (אשר ישבו בו שלושה), ומיד לאחר מכן עלה עם הרכב על המדרכה והתנגש במעטפת בטון סמוכה. בשל ההתנגשות נגרם לרכב של המתלונן נזק, והמתלונן ואשתו נפגעו ופוננו לבית החולים. בהמשך, ברח המשיב בריצה ונמלט מהמקום.

ביום 4.4.17, ובטרם הגשת כתב האישום, שוחרר המשיב ממעצר בתנאים מגבילים, אשר כללו בין היתר מעצר בית מלא בבית האב ובפיקוחו, צו איסור יציאה מן הארץ, פסילת רישיון נהיגה וכן בטוחות כספיות שונות.

עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על המשך התנאים המגבילים עד תום ההליכים המשפטיים. המבקשת ציינה כי לחובתו של המשיב אין הרשעות קודמות, אולם לחובתו הרשעה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, בגינה נפסל רישיון הנהיגה של המשיב. נטען, כי מדובר במשיב אשר לא ניתן לתת בו אמון שכן פעל בתעוזה ולא נשמע לרשויות החוק.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה (בהקשר זה אציין כי נטלתי לעיוני את תיק החקירה, ואכן סבורני כי בידי המבקשת ראיות טובות לכאורה לאשמתו של המשיב).

ב"כ המשיב ציין כי תנאי השחרור אשר נקבעו ביום 4.4.17 - נקבעו מתוך הנחה כי למשיב מיוחסת עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אולם בסופן של יום הוגש כתב אישום "מרוכך" נגד המשיב, והעבירות הקלות יותר מצדיקות גם הקלה בתנאי השחרור. הוצע כי המשיב ייצא לעבודה בפיקוח דודו (אשר התייצב באולם בית המשפט ונחקר בפניו).

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טענות הצדדים, סבורני כי יש טעם בטענת ב"כ המשיב. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למשיב, נראה כי אין בהם כדי להצדיק את המשך שהייתו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא.

לעניין עילות המעצר, סבורני כי החשש לשיבוש הליכי משפט מצוי ברמה נמוכה עד מאוד, אם בכלל. אשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב - יש לתת את הדעת לכך שלחובתו של המשיב אין הרשעות קודמות. המשיב נפסל בעבר מלהחזיק ברישיון נהיגה. נראה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב - ממוקדת, ועניינה באופן המסוכן בו הוא עושה שימוש בכלי רכב (זאת על אף שנאסר עליו לנהוג ברכב). אמנם, התנהגותו הלכאורית של המשיב מצדיקה גם מצדיקה את המשך פסילת המשיב מלנהוג ולהחזיק ברישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו, ואף קיימת הצדקה לכך שהמשיב ישהה בפיקוחו הצמוד של בן משפחה משך כל שעות היממה. ואולם, איני סבור כי יש הכרח שהפיקוח על המשיב יעשה דווקא בביתו, ולא מצאתי בטיעוני המבקשת כל הסבר על שום מה יציאתו של המשיב לעבודה תגלגל (לשיטת המבקשת) סיכון בלתי סביר לפתחו של הציבור.

כפי שנקבע לא אחת:

"אכן הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור"

[בש"פ 4528/08 וואתד נ' מדינת ישראל (3.6.2008)].

וכן:

"לטעמי השהייה הממושכת בבית אינה מועילה לעצורים, לא מבחינת האינטרס הפרטי שלהם - יכולתם להעסיק את עצמם שעות רבות בבית ויתרה מכך לפרנס את עצמם בתקופה זו (ראו בש"פ 6860/07 גולדבלט נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 27.8.07)); ולא מבחינת האינטרס הציבורי, שכן אני סבורה שתנאים אלו עלולים להוביל דווקא לתסכול שיכול להתבטא בהפרת תנאי השחרור ובביצוע עבירות נוספות"

[בש"פ 3708/09 ניימן נ' מדינת ישראל (11.5.2009)].

דודו של המשיב, המפקח המוצע במהלך עבודתו של המשיב - נחקר בפני. להתרשמותי, מדובר באדם אמין, מיושב בדעתו, המבין את משימת הפיקוח אותה הוא מבקש ליטול על עצמו.

סוף דבר, אני נעתר לבקשת המבקשת באופן חלקי, ומורה כי עד לתום משפטו ישהה המשיב בתנאים המגבילים, אשר נקבעו בהחלטת סגן הנשיא, כב' השופט ג' קרזבום בהחלטתו מיום 4.4.17 במ"י 170-04-17, וזאת בכפוף לשינויים הבאים:

א. אני מורה כי המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אביו, מר סמיח למחטווי, ת.ז. 058543778 ב"שכונת דליה הצעירה" בדלית אל כרמל. מובהר למשיב כי נאסר עליו לצאת ממקום מעצר הבית אלא לדיונים במשפטו (במקרים אלו ילווה המשיב על ידי אביו) וכן ליציאה לעבודה, כמפורט להלן.

ב. על אף האמור בס"ק (א) לעיל, אני מתיר למשיב לצאת ממקום מעצר הבית בימים א'-ו', בין השעות 08:00-17:00, לצורך עבודה בחברת בניה "פרגסון" בעוספיה. מובהר כי במהלך היציאה לעבודה, השהות במקום העבודה והחזרה ממקום העבודה למקום מעצר הבית - ילווה המשיב ע"י דודו, מר ח'אלד שח'ידם, ת.ז. 058976143.

ג. מובהר למפקחים כי עליהם לשהות במחיצת המשיב משך כל שעות היממה (בין אם בעת שהותו במקום מעצר הבית ובין אם במקום עבודתו) וכן לדווח למשטרה מיידית היה ויפר המשיב את תנאי השחרור.

ד. ניתן בזה צו איסור יציאה מן הארץ, וזאת עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב.

ה. אני פוסל את המשיב מלנהוג ו/או לקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ו. המשיב יפקיד סך של 2,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט.

ז. כל אחד מהמפקחים (אביו ודודו) יחתמו על ערבות צד ג' על סך 5,000 ₪ כל אחת.

ח. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.

מובהר למשיב כי ככל שיפר את אחד מתנאי השחרור - יעצר.

עוד מובהר כי ככל שמולא מי מהתנאים הכספיים המפורטים בסעיפים ו'-ח' לעיל על פי החלטת בית המשפט ביום 4.4.17 (במסגרת מ"י 170-04-17), הרי שאין צורך למלא אחריהם פעם נוספת.

על מנת לאפשר למבקשת להשיג על החלטה זו, אני מורה כי ס"ק (ב) להחלטתי ייכנס לתוקף ביום רביעי, 26.4.17.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.